

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

**Ikgadējās debates par sasniegumiem Eiropas brīvības, drošības un tiesiskuma telpā
(ES Līguma 2. un 39. pants)**

P6_TA(2009)0329

Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. aprīļa rezolūcija par gadskārtējām debatēm attiecībā uz 2008. gadā panākto progresu brīvības, drošības un tiesiskuma telpas (AFSJ) jomā (Līguma par Eiropas Savienību 2. un 39. pants)

(2010/C 184 E/19)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 2., 6. un 39. pantu un Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 13., 17.–22., 61.–69., 255. un 286. pantu, kas ir galvenais juridiskais pamats ES un Kopienas attīstībai brīvības, drošības un tiesiskuma telpas jomā,
- ņemot vērā jautājumus, uz kuriem jāatbild mutiski un kas uzdoti Padomei (B6-0489/2008) un Komisijai (B6-0494/2008), kas tika apspriesti sesijā 2008. gada 17. decembrī,
- ņemot vērā Reglamenta 108. panta 5. punktu,

A. tā kā desmit gadus pēc Amsterdamas līguma stāšanās spēkā:

- ES tiesību aktu kopums brīvības, drošības un tiesiskuma telpas jomā ir ievērojami palielinājies, kas apliecina, ka dalībvalstis ir izdarījušas izvēli iesaistīt Eiropas Savienības iestādes šīs jomas politikas veidošanā, lai ES iedzīvotājiem nodrošinātu brīvību, drošību un tiesiskumu,
- saskaņā ar periodiskajām Eiropas barometra aptaujām lielākā daļa ES iedzīvotāju aizvien vairāk uzskata, ka atšķirībā no dalībvalstu veiktajiem pasākumiem, ES līmeņa rīcībai ir pievienotā vērtība, divas trešdaļas iedzīvotāju atbalsta ES līmeņa pasākumus, kas veicina un aizsargā pamattiesību (tostarp bērnu tiesību) ievērošanu, kā arī cīņu pret organizēto noziedzību un terorismu, un tikai 18 % iedzīvotāju domā, ka ES līmeņa rīcībai nav bijusi papildu vērtība;

B. tā kā iepriekš minētie pozitīvie faktori nevar kompensēt:

- aizvien pastāvošo ES lēmumu pieņemšanas procesa juridisko vājumu un sarežģītību tādās jomās kā policijas un tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās, kurai trūkst pienācīgas ES līmeņa demokrātiskās un tiesu iestāžu kontroles,
- lielākās daļas dalībvalstu nevēlēšanos nostiprināt tos politikas virzienus, kas ir saistīti ar pamattiesībām un pilsoņu tiesībām; tajā pašā laikā, lai izvairītos no dubultstandartiem vienā un tajā pašā dalībvalstī, ir aizvien svarīgāk pievērst uzmanību ne tikai pārrobežu gadījumiem vien,
- aizvien pastāvošo nepieciešamību turpināt veidot un pareizi piemērot kopējo ES imigrācijas un patvēruma politiku, kuras izpilde kavējas un nenotiek saskaņā ar Hāgas programmā un Eiropas Imigrācijas un patvēruma paktā noteikto darba plānu,
- grūtības, ar kurām saskaras Komisija, nodrošinot savlaicīgu un pareizu jaunāko Kopienas tiesību aktu piemērošanu un tajā pašā laikā apstrādājot lielu daudzumu korespondences, sūdzību un aizvien pieaugošo pārkāpumu lietu skaitu,

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

- nepieciešamību vairāk iesaistīt Eiropas Parlamentu un dalībvalstu parlamentus ES tiesību aktu ietekmes novērtēšanā uz vietas,
 - vēl aizvien neattīstītais pilsoniskās sabiedrības un ieinteresēto personu pārstāvju tīkls katrā AFSJ politikas jomā; jāpiemin, ka tikai pavisam nesen dalībvalstu tieslietu ministri pieņēma lēmumu veidot tīklu, kura mērķis būtu savstarpēji nostiprināt dalībvalstu tiesību aktus, un ka tas būtu jādara arī citās AFSJ jomās,
 - to, ka pat ES aģentūru savstarpējā sadarbība veidojas lēni un situācija var kļūt vēl sarežģītāka, ja palielināsies to iestāžu skaits, kurām būs ES līmeņa darbības uzdevumi;
- C. tā kā ir jāatgādina, ka:
- Padomes un Komisijas nostāja vēl aizvien bija piesardzīga gan pēc Parlamenta 2008. gada 25. septembra rezolūcijas par gadskārtējām debatēm attiecībā uz 2008. gadā panākto progresu brīvības, drošības un tiesiskuma telpas jomā (AFSJ) (Līguma par Eiropas Savienību 2. un 39. pants)⁽¹⁾ pieņemšanas, gan 2008. gada sesijas debatēs par Eiropas Savienības pamattiesību aizsardzību un progresu AFSJ jomā,
 - dalībvalstu parlamenti ir snieguši atbalstu plašākai parlamentārai sadarbībai tieši AFSJ jomā, ko pierāda to ieguldījums vispārējās debatēs un konkrētos gadījumos, piemēram, pārskatot ES pārredzamības noteikumus, Padomes 2002. gada 13. jūnija Pamatlēmumu 2002/475/TI par terorisma apkarošanu⁽²⁾, pieņemot jaunus ES PDR tiesību aktus⁽³⁾, īstenojot Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvu 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā⁽⁴⁾, izvērtējot Padomes 2003. gada 27. janvāra Direktīvu 2003/9/EK, ar ko nosaka obligātos standartus patvēruma meklētāju uzņemšanai⁽⁵⁾, un īstenojot tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās un civillietās,
1. aicina dalībvalstis, kas nav ratificējušas Lisabonas līguma, pēc iespējas ātrāk to izdarīt, jo ar šo līgumu būs iespējams pārvarēt nopietnākos AFSJ trūkumus:
- izveidojot saskaņotāku, pārredzamāku un tiesiski stabilāko pamatu,
 - uzlabojot pamattiesību aizsardzību, kas tiktu panākts ar saistošu Eiropas Savienības Pamattiesību hartu ("Harta") un ļaujot ES parakstīt Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju,
 - palielinot Eiropas Savienības pilsoņu un pilsoniskās sabiedrības lomu, kas tiktu panākts, iesaistot viņus likumdošanas procesā un nodrošinot labāku piekļuvi Eiropas Kopienų Tiesai (EKT),
 - iesaistot Eiropas Parlamentu un dalībvalstu parlamentus ES politikas izvērtēšanā un tā uzlabojot Eiropas Savienības un dalībvalstu pārvaldes lēmumu publiskumu;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0458.

⁽²⁾ OV L 164, 22.6.2002., 3. lpp.

⁽³⁾ Priekšlikums Padomes pamatlēmumam par pasažieru datu reģistra (PDR) izmantošanu tiesībaizsardzības mērķiem (COM(2007)0654).

⁽⁴⁾ OV L 158, 30.4.2004., 77. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 31, 6.2.2003., 18. lpp.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

2. aicina Eiropadomi, Padomi un Komisiju:
 - a) oficiāli iesaistīt jaunievēlēto Eiropas Parlamentu nākamās AFSJ daudzgadu programmas laika posmam no 2010. līdz 2014. gadam pieņemšanā, jo pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā šī programmā saskaņā ar koplēmuma procedūru būs jāīsteno galvenokārt Padomei un Parlamentam; tā kā šāda daudzgadu programma nevar aprobežoties ar Padomes nākotnes darba grupu ziņojumos ietvertajiem ieteikumiem, jāiesaista dalībvalstu parlamenti, jo tie var sniegt būtisku ieguldījumu prioritāšu formulēšanā un to īstenošanā dalībvalstu līmenī,
 - b) galveno uzmanību pievērst daudzgadu programmai, īpaši pamattiesību un pilsoņu tiesību aizsardzībai, kā nesen ieteicis Parlaments 2009. gada 14. janvāra rezolūcijā par stāvokli pamattiesību jomā Eiropas Savienībā laikposmā no 2004. līdz 2008. gadam⁽¹⁾, izstrādājot mērķus un principus, kas iekļauti Hartā, kuru iestādes pasludināja 2000. gadā Nicā un pēc tam vēlreiz 2007. gada 12. decembrī Strasbūrā;
3. uzskata, ka Komisijai bez vilcināšanās vajadzētu:
 - a) steidzami pieņemt iniciatīvas, lai uzlabotu tādu pilsoņu tiesību aizsardzību kā datu aizsardzība, diplomātiskā un konsulārā aizsardzība un pārvietošanās un uzturēšanās brīvība;
 - b) izveidot mehānismu, lai nodrošinātu plašāku pilsoņu iesaisti Eiropas Savienības pilsonības jēdziena formulēšanā, attīstot apspriežu mehānismus un atbalstot ieinteresēto personu tīklus;
 - c) iesniegt pilnīgu ES pasākumu programmu, lai palielinātu atbildētāja procesuālās tiesības un vajadzīgos aizsardzības pasākumus, kas nepieciešamas pirmstiesas un pēctiesas posmā, īpaši gadījumos, kad tās skar personu, kas nav attiecīgās valsts pilsonis, kā arī pārbaudīt, kā ES kriminālās tiesvedības sistēmā un drošības pasākumos tiek aizsargātas pilsoņu tiesības;
 - d) regulāri vākt un izplatīt visus svarīgos neitrālos datus par tādu svarīgu AFSJ politikas virzienu attīstību kā migrācijas plūsmas, organizētās noziedzības un jo īpaši terorisma tendences (sk. Eiropola 2008. gada Organizētās noziedzības draudu novērtējumu (OCTA) un 2008. gada ziņojumu par ES terorisma situāciju un tendencēm (TE-SAT));
 - e) pēc iespējas ātrāk nākt klajā ar trūkstošajiem juridiskajiem instrumentiem attiecībā uz citām "ES zilās kartes" trešo valstu darbinieku kategorijām, piemēram, sezonas strādniekiem, uzņēmuma iekšienē pārceltiem darbiniekiem un algotiem stažieriem, kā arī iepazīstināt ar FRONTEX mandātu; jo īpaši nodrošināt, ka FRONTEX rīcībā ir pienācīgi līdzekļi, lai tā varētu sasniegt savus mērķus, un pilnībā informēt Parlamentu par sarunām, kuru mērķis ir noslēgt nolīgumus ar trešām valstīm imigrācijas jomā;
 - f) izstrādāt Eiropas iekšējo drošības politiku, kurai vajadzētu papildināt dalībvalstu drošības plānus, lai Eiropas Savienības pilsoņiem un dalībvalstu parlamenti būtu skaidrs priekšstats par ES rīcības pievienoto vērtību; veicot efektīvus pasākumus un izmantojot visus pieejamos sadarbības līdzekļus, lai panāktu izmērāmus rezultātus, jo īpaši uzlabot ES politiku cīņā pret atsevišķiem organizētās noziedzības veidiem, piemēram, kibernoziegumiem, cilvēku tirdzniecību, bērnu seksuālo izmantošanu vai korupciju, tostarp rīkojoties, lai pieņemtu juridisku instrumentu par starptautisku kriminālu organizāciju finanšu līdzekļu un īpašuma konfiskāciju un konfiscētās mantas izmantošanu sociālām vajadzībām;
 - g) turpināt piemērot tiesu lēmumu savstarpējas atzīšanas principa ievērošanu visos tiesvedības posmos gan civilīlētās, gan krimināllietās, īpaši attiecībā uz krimināllietām, lai nodrošinātu ES līmeņa pierādījumu savstarpējas atzīšanas un pieņemšanas sistēmu, kurā īpaši tiek ņemta vērā pamattiesību ievērošana;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti P6_TA(2009)0019.

Piektdienā, 2009. gada 24. aprīlī

- h) papildināt savstarpējas atzišanas izveidi ar virkni pasākumu, kuru mērķis ir palielināt savstarpējo uzticēšanos, īpaši, tuvinot būtiskos krimināltiesību elementus, procesuālās krimināltiesības un procesuālās tiesības, uzlabojot savstarpējo tiesu sistēmu darbības vērtēšanu, kā arī uzlabojot tiesu iestāžu darbinieku savstarpējās uzticēšanās izveides pasākumus, ko iespējams panākt, piemēram, veicinot tiesu iestāžu darbinieku apmācību un atbalstot šādu darbinieku tīklus;
- i) izveidot pārredzamu un efektīvu AFSJ ES ārējo stratēģiju, kas balstīta uz ticamu politiku, īpaši jomās, kuras ir tikai Kopienas kompetencē, piemēram, tādās jomās kā atpakaļuzņemšanas nolīgumi, ārējo robežu aizsardzība un vīzu politika (piemēram, saistībā ar ASV vīzu režīma atcelšanu);
- j) aicināt Padomi regulāri apspriesties ar Parlamentu, ja tiek slēgti starptautiski nolīgumi par tiesu iestāžu un policijas sadarbību krimināllietās, jo pašlaik Padomes atteikums to darīt ir pretrunā lojālas sadarbības un ES demokrātiskās pārskatbildības principiem; aicina Komisiju jo īpaši iepazīstināt ar kritērijiem, saskaņā ar kuriem tiek veidota ES politika attiecībā uz nolīgumiem ar trešām valstīm par savstarpēju palīdzību vai izdošanu krimināllietās, ņemot vērā principu, ka nedrīkst būt atšķirīga attieksme pret ES pilsoņiem un attiecīgās trešās valsts pilsoņiem;
- k) pieņemt īpašus tiesību aktus, ar kuriem piešķir diplomātisko un konsulāro aizsardzību visiem ES pilsoņiem neatkarīgi no tā, vai viņu dalībvalstij ir pārstāvniecība attiecīgās dalībvalsts teritorijā;
- l) iesniegt jaunus priekšlikumus, lai ievērotu EKT spriedumus par pamattiesību aizsardzību fizisku un juridisku personu aktīvu iesaldēšanas gadījumā, atsaucoties arī uz EKT spriedumiem saistībā ar personām, kas iekļautas Padomes Lēmuma pielikumā, ar kuru īsteno Padomes 2001. gada 27. decembra Regulas (EK) Nr. 2580/2001 par īpašiem ierobežojošiem pasākumiem, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām ⁽¹⁾ 2. panta 3. punktu;
- m) nostiprināt savstarpēju dalībvalstu pārvalžu iestāžu uzticību un solidaritāti:
- sadarbībā ar Eiropas Padomi nosakot augstākus tiesu iestāžu ⁽²⁾ un policijas sadarbības standartus;
 - uzlabojot un demokratizējot savstarpējās palīdzības mehānismus, kas jau ir pieejami saistībā ar Šengenas sadarbību un cīņu pret terorismu;
 - paplašinot dalībvalstu savstarpējas novērtēšanas un palīdzības modeli, kas izveidots Šengenas sistēmā visiem AFSJ politikas virzieniem, kas skar citu dalībvalstu vai trešo valstu pilsoņus (piemēram, migrācijas un integrācijas politika, taču arī pretterorisma un pretradikālisma programmu īstenošana);
- n) paplašināt pastāvošo un nākotnē veidojamo ES aģentūru, piemēram, Europla, Eurojust, Frontex, Cepol sadarbību un darbības papildināmību, jo šīm iestādēm jāuzlabo mazattīstītā un nedrošā sadarbība un jāizveido ciešāka saikne ar līdzīgiem dalībvalstu dienestiem, tā paaugstinot efektivitātes un drošības standartus un nodrošinot labāku pārskatbildību un pārredzamību attiecībās ar Eiropas Parlamentu un dalībvalstu parlamentiem;
- o) regulāri turpina veidot un nostiprināt Eiropas Savienības kopējo robežu pārvaldības politiku, tajā pašā laikā uzsverot nepieciešamību pēc iespējas ātrāk izstrādāt Eiropas Savienības robežu stratēģijas pamatstruktūru, kā arī atrast veidu, kā panākt, lai visas savstarpēji saistītās programmas un projekti sadarbojas un funkcionē kā vienots veselums, lai varētu optimizēt to savstarpējo saistību un izvairīties no pienākumu dubultošanās un konsekvences trūkuma;

⁽¹⁾ OV L 344, 28.12.2001., 70. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta ieteikums Padomei par kriminālās justīcijas kvalitāti un tiesību aktu saskaņošanu krimināltiesību jomā dalībvalstīs (OV C 304 E, 1.12.2005., 109. lpp).

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

4. mudina Komisiju darīt visu nepieciešamo, lai pabeigtu attiecīgos projektus un nodrošinātu, ka pēc iespējas ātrāk var stāties spēkā Vīzu informācijas sistēma (VIS) un otrās paaudzes Šengenas Informācijas sistēma (SIS II);
5. kamēr nav ieviesta un nedarbojas VIS un SIS II, iesaka Komisijai atturēties no jebkādu tādu priekšlaicīgu priekšlikumu iesniegšanas, kuru mērķis ir ieviest jaunas sistēmas, īpaši iebraukšanas un izbraukšanas reģistrācijas sistēmu; atbalsta to, ka ir jāizvērtē faktiskā šādas sistēmas nepieciešamība, ņemot vērā to, ka tā varētu pārklāties ar jau esošo sistēmu kopumu; uzskata, ka būtiski svarīgi izpētīt, kādas izmaiņas būtu jāveic esošajās sistēmās, un sniegt pareizas visa procesa faktisko izmaksu aplēses;
6. aicina Komisiju savā daudzgadu programmas priekšlikumā iekļaut iepriekš izklāstītos ieteikumus, kā arī ieteikumus, kas pausti Parlamenta iepriekš minētajā 2008. gada 25. septembra un 2009. gada 14. janvāra rezolūcijā, un šādās rezolūcijās:
 - 2009. gada 2. aprīļa rezolūcija par Eiropas Savienības pilsonības problēmām un nākotnes izredzēm ⁽¹⁾,
 - 2007. gada 27. septembra rezolūcija par Padomes 2000. gada 29. jūnija Direktīvas 2000/43/EK, ar ko ievieš vienādas attieksmes principu pret personām neatkarīgi no rasu vai etniskās piederības, piemērošanu ⁽²⁾,
 - 2009. gada 10. marta rezolūcija par nākamajiem soļiem robežu pārvaldībā Eiropas Savienībā, un līdzīgu pieredzi trešās valstīs ⁽³⁾, un
 - 2009. gada 10. marta rezolūcija par kopējās Eiropas patvēruma politikas nākotni ⁽⁴⁾;
7. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0204.

⁽²⁾ OV C 219 E, 28.8.2008., 317. lpp.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0085.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0087.

G20 valstu augstākā līmeņa sanāksmes secinājumi

P6_TA(2009)0330

Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. aprīļa rezolūcija Eiropas Parlamenta rezolūcija par G 20 augstākā līmeņa sanāksmi Londonā 2009. gada 2. aprīlī

(2010/C 184 E/20)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā valstu līderu paziņojumu (vispārējais atveseļošanas un reformu plāns) pēc G 20 Londonas augstākā līmeņa sanāksmes, kā arī viņu 2009. gada 2. aprīļa deklarācijas “Finanšu sistēmas stiprināšana” un “Līdzekļu sniegšana, izmantojot starptautiskās finanšu iestādes”,
- ņemot vērā ESAO Vispasaules foruma 2009. gada 2. aprīļa jurisdikciju progresa ziņojumu par starptautiskā nodokļu standarta īstenošanu, kas administrācijai paredz informācijas apmaiņu par pieprasījumiem visos nodokļu jautājumos, un par vietējo nodokļu tiesību piemērošanu,
- ņemot vērā Eiropadomes prezidentūras secinājumus pēc 2009. gada 19. un 20. marta sanāksmes,